

Guds frid,

Tranås den 10 mars 2015

Arets första vårmånad är här, det känns fantastiskt. Äntligen går vi mot ljusare tider. Delar av detta nyhetsbrev skrivs på resande fot för att bland annat planera för kommande resor tillsammans med två team som kommer resa med mig. Det ena till Moldavien i april, och det andra till Rumänien i juni. I Moldavien blir det både evangelisation, besök på skolor, utdelning av matpaket samt medverkan på gudstjänster. I Rumänien kommer teamet att hjälpa till i olika projekt på Caminul Felix. Behoven är stora och det är när vi med gemensamma krafter hjälps åt, vi kan åstadkomma större saker. Det är som ligger framför kommer därför att bli intensivt ur ett reseperspektiv. Något som är både roligt och inspirerande, men också arbetsamt. Vi lär få anledning att återkomma till dessa resor senare under våren och sommaren.

Inledningsvis vill vi också tacka er för vad ni gör för missionens räkning. Tack för gåvor och för att ni kommer ihåg oss i bön. Vi är tacksamma får båda dessa "tjänster" som görs för att arbetet skall kunna fortgå. Många människor lider och har det svårt. Men med hjälp från missionen blir deras liv lite lättare.

Var inte rädd, känn igen oro!

I detta nyhetsbrev skulle jag vilja skicka med några tankar som jag reflekterat över den senaste tiden. För en tid sedan lyssnade jag också till en förkunnelse som handlade om fruktan och oro. Bibeln och Jesu undervisning är fullmatad med referenser och undervisning omkring rädsla och oro. I Jesu undervisning är det en central och återkommande uppmaning: Var inte rädd! I Bibeln finns det inte mindre än 366 bibelord som talar om att vi inte skall vara rädda eller frukta (kan variera beroende på översättning eller parafra). Fantastiskt, en bibelvers för varje dag! Det är också den vanligast förekommande uppmaningen i Bibeln. I en av dessa bibeltexter, hämtad från Markus 6, kommer Jesus gående på vattnet och lärjungarna blir rädda. Men Jesus säger uttryckligen till dem att inte vara rädda. Vi läser:

"På kvällen var båten mitt ute på sjön, och Jesus var ensam kvar på land. Han såg hur medtagna lärjungarna var av rodden, därför att de hade vinden emot sig. Vid fjärde nattväkten kom han till dem, gående på sjön. Han skulle just gå förbi dem, men

när de fick se honom gå på sjön, trodde de att det var en vålnad, och de skrek. Ty alla såg honom och blev förskräckta. Men han talade genast till dem: "Var lugna. Det är jag. Var inte rädda." Sedan steg han upp i båten till dem, och vinden lade sig. De var utom sig av häpnad."

Denna uppmaning riktar Jesus till oss och sin samtid, att vi inte skall frukta, känna oro eller rädsla. Men vi vet att det många gånger är lättare sagt än gjort.

Det som är lite kännetecknande för dessa känslor är att de ofta berör saker som hänt eller som kanske kommer hända i framtiden. Vi oroas över saker som vi egentligen inte kan göra så mycket åt eller kan påverka. Mycket tid och kraft läggs alltså på att oroas i onödan, det blir en slags inbillad oro, ett hjärnsnöke. Oro har lite att göra med själva nuet. Därför är det mesta av det vi oroas för saker som aldrig, eller väldigt, väldigt sällan kommer inträffa. Det finns studier som pekar på att det endast är

några få futtiga procent av det vi fruktar eller oroas för som verkligen kommer hända. Som exempel. I mitt arbete flyger jag regelbundet. Det finns naturligtvis en underliggande oro "tänk om planet störtar". Men enligt undersökningar som gjorts, förutsatt att du flyger dagligen, måste du flyga i 19 000 år för att komma i närheten av att utsättas för en olycka. Ändå händer det olyckor. För egen del kan jag inte låta detta få stå i vägen för missionens arbete. För egen del brukar jag bedja om blodets beskydd över det plan jag skall flyga med. Jag överlåter så att säga planet i Guds händer och vet att däri är jag trygg, vad som än händer. Jag behöver inte känna varken oro eller fruktan inför det faktum att planet faktiskt kan störtas.

Naturligtvis kan vi ställas inför verkliga, kanske oväntade situationer, ibland livshotande, som skapar mycket och omedelbar rädsla – rent av fruktan. Men vår oro och rädsla kan också vara inbillad. Oavsett kan dessa känslotillstånd skapa långtgående konsekvenser och ha en negativ påverkan på våra liv. De håller oss tillbaka, begränsar oss för att vi helt enkelt inte vågar konfrontera det vi oroas över eller är rädda för.

Vad kan vi då göra åt saken? Vi bör ställa oss frågan om det finns någon verklig anledning till de känslor jag har? Är det en verklig eller inbillad känsla? För visst kan

det finnas en legitim anledning att vi ibland känner räds-la eller oro! Vad finns det i ditt liv som du kan koppla till dessa känslor? Både fruktan, rädsla och oro är inre känslotillstånd som kan hindra oss från att göra det vi behöver göra. Ibland är dessa kopplade till ett irrationellt sätt att tänka och handla. Rädsla och fruktan kan hålla oss tillbaka från att göra det vi faktiskt behöver utträtta, både i livet och i Guds rike. I fruktan för vad som kan vänta oss, avstår vi från att fortsätta. Vi hålls tillbaka istället för att låta Gud få råda och ha omsorg om hela vårt liv.

Vi måste också konstatera att vi föds med ett känsloliv. Det är något som Gud lagt ner i oss. Våra känslor är det som ytterst sett gör oss till mänskliga varelser. Men vi kan inte alltid låta våra känslor få styra över vår tillvaro och vårt liv. Inte heller över vår tro. Känslor som rädsla, oro, fruktan, sorg, ångest, skam, avsky, ilska, bitterhet och avund finns ju inneboende i varje människa. Men ibland tar någon av dessa känslor överhanden och blir mer dominant i våra liv. Våra känslor kan skjuta vårt liv i sank, göra så att vårt liv får slagsida och kanske kantrar. Vi faller så att säga offer för våra egna känslor. Ibland hamnar vi i svåra känslomässiga tillstånd såsom depression eller svår ångest. När detta händer, måste vi söka professionell hjälp. En möjlighet vi bör ta tillvara på. Vid sidan av detta vill jag också tro att vi genom bön och framför allt förbön, kan hitta nycklar som kan hjälpa oss en bit på väg. Jag tror både på förbönen och på samtalets betydelse för vårt tillfriskande. Därför att det är när vi samtalar som det händer saker med oss och vårt inre. Jag lånar nu några ord från den för många välkände författaren Tomas Sjödin som skriver: *"När vi orkar berätta för varandra om tillva-rons slukhål, allt det som inte är väl, minskar avståndet"*.

Evangelisationskampanj i församlingen i Tinca. Många nya människor kom för att lyssna till evangeliet.

När vi vågar samtala om det som plågar oss, skall vi snart märka att våra perspektiv kommer förskjutats. Det är inte genom att avstå från att berätta eller blunda för våra problem som de försvinner. Snarare är det så att de kommer nöta ner oss och förminska oss som människa. Det blir istället vi som försvinner, inte vårt problem! Att få säga att det inte känns bra, gör att det faktiskt känns lite bättre. När vi inte längre förringar oss själva, utan vågar närma oss det som smärta, kommer vi växa, inte det som plågar oss. Håri ligger själva perspektivförskjutningen. Alternativt kan vi rikta vår kraft till någon som behöver vår hjälp. Håri ligger en av livets paradoxer; den som hjälper en annan människa hjälper samtidigt sig själv. När vi vågar närma oss någon annans smärta, kommer vår egen inte få samma plats och betydelse. Här spelar det goda samtalet en oerhörd roll och är en tillgång vi inte skall förringa. Det kan vara sunt och riktigt att, för ett ögonblick, fundera över varför vi känner som vi gör och vad kan vi göra för att förändra vår situation. Bibeln är en bok för hela livet. Däri finner vi svar på allt som berör detta livet. Bibeln är en rik källa att ösa ur då vi brottas med det som gör livet svårt att leva. Att övervinna oro och rädsla handlar också om mod. Mod att våga göra något åt saken! Kanske kan man säga så här: "Mod är att göra det vi är rädda för, tills vi inte längre är rädda".

Rädsla, fruktan, oro och ångest är känslotillstånd som berör oss alla på ett eller annat sätt. Det är områden där Gud kan behöva få komma med sitt vidrörande och helande. Ibland behöver vi söka professionell hjälp för att komma till rätta med dessa saker. Oavsett hur vi väljer att göra, gör vi väl i att inte låta det som behöver blottas förbli dolt. För visst är det så, att när vi för "det onda" som varit dolt, ut i ljuset, förlorar det också lite av sin makt över våra liv. Vad du som läser detta än beslutar dig för att göra, får det konsekvenser i ditt liv. Det finns en väg igenom det svåra och det finns helande att få, oavsett det sker genom samtal eller förbön eller båda. Om dessa ord berört dig på ett speciellt sätt, är min bön att du skall finna en väg igenom det du behöver få hjälp med. Att Gud skall ge dig mod att våga gå vidare. Gud har omsorg om dig som läser detta, oavsett livssituation. Gud välsigne dig!

En kort hälsning från pastor Florin Popa

Som många av er känner till stödjer vi arbetet i Tinca genom Florin Popa. I Tinca finns det två församlingar där Florin tjänar som pastor. Den ena som han skriver om i denna hälsning är en romsk församling. Mot slutet av den här månaden kommer jag att resa ner till Oradea för att bland annat träffa Florin, men också våra andra samarbetspartners. Bland annat kommer jag då att samtala vidare om de behov som finns bland romerna i Tinca. Vi har ju känt under en tid att vi skulle vilja göra någonting för dem genom Florin, som är deras pastor. Nöden är vad vi förstått stor. I första hand vill vi informera oss om situationen, därefter vidta så riktiga hjälpinsatser vi kan. Vi vill, så långt det är möjligt, veta att våra insatser "träffar" rätt. Att vi inte ger hjälpen på ett felaktigt sätt. Om detta vill vi i första hand informera oss om. I kommande brev återkommer med en summering av vad vi känner att vi kan göra. Nu några ord från Florin:

Frid vänner,

Under den gångna veckan har vi vid sex tillfällen haft evangelisation i församlingen i Tinca. Det var en välsignad tid. Vi fick många utomstående till

församlingen dessa kvällar. Detta gav oss tillförsikt att vi är på rätt väg med församlingens arbete. Men inte utan att det var förenat med mycket arbete, då vi inför varje kväll hade bjudit in olika talare och sångare att medverka. Varje kväll körde jag från min bostad till Tinca, beläget några mil utanför Oradea för att leda gudstjänsterna. Men det resultat vi nu ser, gör det hela mödan värt. Jag ser fram emot att snart få möta dig igen då du besöker oss.

Florin Popa, pastor

Några vittnesbörd från Moldavien

Det är fantastiskt att se hur allt fler människor berörs av församlingens arbete i Glodeni. Under de senaste månaderna har makarna Lazar fått uppleva hur allt fler människor berörs av församlingens arbete och inte minst det sociala arbete som görs. I grunden förvandlar det människors liv. Jesu ord om att mätta den hungrige och ge värme åt den frusne, att besöka de som är sjuka bär rik välsignelse med sig. Dessa kärlekshandlingar har förvandlat människors hjärtan. Idag finns det en öppenhet för evangeliet och det arbete församlingen gör. Man möter respekt och myndigheters gillande för de insatser som görs. Ett närmare samarbete med de sociala myndigheterna har också inletts.

Kära vänner,

Vi tackar Jesus för hans omsorg om oss. Genom Guds nåd och på grund av de båda projekten Matpaket och Dagligt Bröd ser vi hur Gud fortsätter att föra människor till församlingen. Där får de behövande höra Guds ord predikas, för att sedan vända sig till Gud i bön om syndernas förlåtelse. Helt nyligen fick 20 personer uppleva Guds kärlek och omsorg för deras behov, vilket ledde till en bekännelse om syndernas förlåtelse och frälsning. Jag är nu glad att de känner Gud och Gud känner dem. Två av de som nu kommer till församlingen är syskonen Vova och Nastea, 13 och 9 år gamla. Här är deras vittnesbörd:

Jag heter Vova Chekhov och jag bor med min mor och syster och min bror. Vi är tre syskon och alla kommer till församlingen där vi får mat och uppmuntran som vi saknar hemma och i skolan. Jag kommer ihåg hur det var förut; då gick alla tre syskonen ofta hungriga. Vi hade nästa inga kläder att ha på oss i skolan, vi grät ofta och frågade oss: "Var är Gud? Varför bryr du dig inte om oss?" Jag ber att Gud skall förlåta mig för dessa tankar, för idag vet jag att Gud älskar mig och bryr sig om mig. Jag heter Nastea Chekhova och är 9 år gammal.

Vova Chekhov

Anslut Dig till Fast givartjänst!

Detta är en fin möjlighet för Dig som vill stödja missionens verksamhet med en månatlig gåva! Ring eller besök vår hemsida för mer information.

Jag har svårt att uttrycka min tankar, därför att i min familj pratade vi aldrig med varandra. I skolan kände jag mig övergiven av både lärare och klasskamrater. Men så en dag hörde jag talas om församlingen. Idag är jag glad och känner mig bra. Jag ber att Gud skall välsigna Er och tack för att ni hjälpt mig. Idag vet jag att det finns någon som bryr sig om och tänker på mig.

Nastea Chekhova

Idag är vi tacksamma för det arbete vi har i församlingen och för det stöd vi får från våra vänner i andra länder, däribland Sverige. Detta stöd gör det möjligt för människor i vår stad att lära känna Jesus Kristus.

*Broderligen
Igor Lazar, Pastor*

Man kan inte annat än känna tacksamhet över det som händer i församlingen i Glodeni. Människor får sina liv förvandlade genom det arbete som församlingen bedriver med hjälp från FTM-Mission. Tack för ditt stöd i detta viktiga arbete!

Om hjälp till cancersjuk man

Bara dagar efter att det förra nyhetsbrevet lämnat vårt kontor fick vi det ledsamma, men kanske väntade, beskedet att mannen fått hembud. De sista dagarna i livet hade hans hälsotillstånd försämrats avsevärt och mänskligt sett fanns ingenting mer att göra. Vi lyser frid över hans liv och gärning här på jorden och vet att han idag finns på en plats, i Guds himmel, som beretts åt honom. Han är nu fri från sina svåra smärtor och får vila ut ifrån sitt verk. Vi ber om fortsatt stöd för familjen som nu går igenom en arbetsam period med mycket sorg och saknad. Missionen kommer att ge familjen ekonomisk hjälp för de kostnader som blivit i samband med hans begravning, då det utlovade stödet nu inte behöver betalas ut för att bekosta del av hans mediciner och vård. Känner du att du vill skicka en gåva till hjälp för familjen så skriv "Familjen Avricenco" på talongen, så förmedlar vi gåvan vidare. Tack!

Månadens projekt Pastorskonferensen i Polen

Med stormsteg närmar vi oss nu konferensen i Polen som kommer hållas i maj månad. Intresset för konferensen har sedan länge varit på mångas läppar. Vi vet att det kommer bli några fantastiska dagar tillsammans. Det mesta är redan sagt om varför vi vill genomföra den här konferensen. Därför vill vi även denna gång låta några av de tidigare deltagarna få dela med sig av sina erfarenheter. Piotr Cieslar, som hjälper oss med förberedelserna, skriver så här till oss om vad en sådan här konferens betyder.

Vi ser väldigt mycket fram emot konferensen i maj. Jag vet att den betyder mycket för våra pastorer och deras fruar. När jag nämnde om konferensen på våra senaste pastorsdagar, applåderade alla pastorer livligt och entusiastiskt. Att få komma

iväg några dagar med god gemenskap och givande undervisning är något utöver det vanliga. Vi minns fortfarande de välsignelser den förra konferensen förde med sig. Att få organisera denna konferens betyder något alldeles extra för mig. Jag vill använda denna tid till att tacka alla pastorer för den tid de lägger ner i att arbeta för Guds rike. Många arbetar sekulära arbeten vid sidan av sin pastorstjänst, för att kunna försörja sin familj, vilket gör en sådan här konferens så betydelsefull. Tack för att ni står med oss i arbetet.

*Piotr Cieslar
Regional ledare
Pingströrelsen i Polen*

Jag önskar vi kunde få komma till sådana här konferenser oftare. Det inte bara trevligt att möta andra i samma situation, det är också utvecklande att kunna samtala om olika saker som rör vår tjänst. Denna konferens kan inte jämföras med de tidigare jag deltagit på.

Andrzej och Gosia Kurzawscy

Konferensen i Kudowa var någonting utöver det vanliga. Några dagar fyllda av Guds närvaro där jag och min fru fick vara med. Ett trevligt hotell och fina seminarier med fina gäster och en mycket bra undervisning. Dessa dagar bjöd på mycket mer än vi kunnat förvänta oss. Jag kommer att otåligt vänta på nästa konferens.

Marcin och Alina Holdenmajer

Vi är så tacksamma för de människor som gjort detta möjligt; att erbjuda oss denna konferens. Dagar som erbjöd vila från vårt dagliga arbete, både andligt, mentalt och fysiskt. Det betyder så mycket för oss att få spendera tid med människor som arbetar med samma saker. Till alla de som sponsrat denna konferens med god mat, fint boende och ett andligt uppvaknande vill vi rikta ett stort tack!

Mariusz och Aleksandra Nachtman

Konferensen erbjöd mig en fantastisk tid för återhämtning,

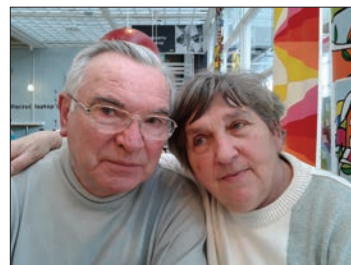
Vi har lärt oss så mycket under den här konferensen. Vi har påmint om Guds nåd och att det går att övervinna svårigheter vi möter i livet. Vi lärde oss att äktenskapet inte är ett kontrakt utan ett andligt förbund. Men det största är att få vara en välsignelse för min man. Jag blev medveten om förändringar vi behövde göra i vårt äktenskap. Vi vill framföra vårt innerligaste tack till de som gjort denna konferens möjlig. Ett speciellt tack till de som undervisat på konferensen. Vi har genom er sett Guds kärlek fömedlad genom undervisning. Denna konferens har varit en stor uppmuntran för oss. Ett vittnesbörd om att Gud bor i oss. Det var Gud som förde oss hit och vi har lärt oss så mycket. Tack för all dyrbar kunskap förmedlad under dessa dagar.

Artur & Justyna Witek

Artur och Justyna Witek

Vi till tacka er så mycket för denna konferens för pastorer och deras fruar. Tack för den inspiration den gav oss och den uppmuntran vi fick att inte ge upp vår kallelse. Vi kan inte vänta tills nästa konferens kommer hållas. Även om jag är en av de äldsta pastorerna, så har jag alltid sett tillbaka på dessa konferenser och känt mig inspirerad, uppmuntrad och andligen förnyad så att jag kunnat fortsätta min tjänst som pastor. Jag önskar vi kunde ha dessa konferenser oftare.

Stefan och Teresa Kusnierz

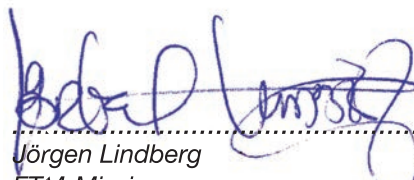
Stefan och Teresa Kusnierz

att bygga relationer med andra pastorer, och att ladda mina andliga batterier.

Zdzisław Niemiec

Avslutning

Tack för att du tagit dig tid att läsa detta nyhetsbrev. Vi är väl medvetna om att det är mycket som pockar på vår uppmärksamhet och att tiden därför inte alltid räcker till att ta del av all information. Vår förhoppning är att det varit inspirerande läsning, som blir till välsignelse i ditt eget liv. Vi säger än en gång ett tack från alla de som genom din generositet får del av missionens medel. Vi vet att det betyder oerhört mycket för dem som står som mottagare. Som direkt avslutning vill vi påminna dig om bönetjänsten som finns till för dig. Har du ett böneämne du behöver hjälp med, tveka då inte att höra av dig. Vi beder regelbundet för de böneämnena vi får ta emot. Tack för förtroendet och Gud skall rikligen välsigna er alla. På återhörande om en månad!

.....
Jörgen Lindberg
FTM-Mission

Minnesgåvor och Testamenten

FTM-Mission står som tacksam mottagare av donationer och som förmånstagare vid skrivning av testamente. Kanske befinner du dig i en situation där tankar kretsar omkring testamentering av kvarlåtenskap. Eller står du som anhörig inför dessa frågor. Det är i dessa sammanhang vi står som tacksam mottagare av minnesgåvor eller skrivet testamente. Det går att också ge en gåva anonymt.

En donation i pengar eller annan kvarlåtenskap kan betyda oerhört mycket i det arbete vi bedriver. Det kan skapa helt nya förutsättningar på de platser vi finns verksamma.

För oss är det en stor förmån att få stå som mottagare vid en testamentskrivning eller annan typ av donation. Välkommen att höra av dig om du har funderingar omkring dessa frågor.